

Sygn. akt I C 376/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Korfanty

Protokolant: Sylwia Pordzik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 czerwca 2015 roku w G.

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. z siedzibą w B.**

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. na rzecz powódki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) z każdorazowymi ustawowymi odsetkami od dnia 9 maja 2014 roku oraz kwotę 114 zł (sto czternaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Grzegorz Korfanty

Sygn. akt I C 376/15

UZASADNIENIE

W dniu 2 marca 2015 roku powódka (...) Sp. z o.o., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wystąpiła z pozwem o zapłatę przeciwko pozwanej (...) S.A. w Ł., domagając się zasądzenia kwoty 738,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 9 maja 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powódka wskazała, że w dniu 20 marca 2014 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego użytkownikiem był S. S.. Sprawca kolizji był stroną umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z pozwaną. Powódka w ramach swojej działalności gospodarczej dokonywała naprawy wskazanego pojazdu. Jak podkreśliła powódka, naprawa trwała 5 dni. W tym okresie poszkodowany wynajmował od powódki pojazd zastępczy. Powódka wskazała także, iż pozwana wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie za naprawę pojazdu w wysokości wskazanej w wystawionej przez powódkę fakturze. Odmówiła jednak wypłaty odszkodowania mającego pokryć koszt wynajmu pojazdu zastępczego, podnosząc, że poszkodowany nie wykazał celowości i ekonomicznego uzasadnienia wynajmu pojazdu zastępczego. Powódka wskazała, że poszkodowany oświadczył, iż nie posiada innego pojazdu, z którego mógłby korzystać przede wszystkim w celu dojazdu do pracy. Powódka powołała się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym poniesione wydatki na najem pojazdu zastępczego podlegają wyrównaniu – jako wydatki konieczne – jeżeli odpowiadają lokalnym stawkom czynszu najmu pojazdu o zbliżonej klasie. Powódka wskazała również na uchwałę Sądu Najwyższego, zgodnie z którą korzystanie przez poszkodowanego z własnego pojazdu mechanicznego nie może być zastąpione korzystaniem ze środków komunikacji publicznej. Zdaniem powódki, poniesienie kosztu wynajmu pojazdu zastępczego stanowi normalne następstwo szkody w rozumieniu art.

361 § 1 i 2 k.c. Jak wyjaśniła powódka, wysokość dochodzonej kwoty stanowić ma równowartość faktury wystawionej przez powódkę poszkodowanemu z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) S.A. z siedzibą w Ł., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Pozwana nie kwestionowała zasady odpowiedzialności za skutki kolizji z dnia 20 marca 2014 roku. Zakwestionowała jednak fakt korzystania przez powoda z pojazdu zastępczego. Pozwana wskazała, że ciąży na niej obowiązek zwrotu jedynie wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Zdaniem pozwanej, nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji gwarancyjnej ubezpieczyciela. Pozwana wskazała, iż to na powódce spoczywa ciężar wykazania w jakim okresie uzasadnione było korzystanie z pojazdu zastępczego przez poszkodowanego. Zdaniem pozwanej, w niniejszej sprawie nie zachodziła konieczność najmu takiego pojazdu przez poszkodowanego. Dlatego też zakwestionowała roszczenie powódki w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 marca 2014 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będący w użytkowaniu S. S., a stanowiący własność J. S..

Sprawcą zdarzenia był inny uczestnik ruchu, który w dniu zdarzenia poruszał się pojazdem ubezpieczonym w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. z siedzibą w Ł.. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody w dniu 21 marca 2014 roku.

/okoliczności bezsporne, a nadto dokumenty z akt likwidacji szkody U/047782/2014: druk zgłoszenia szkody z dnia 21 marca 2014 roku, oświadczenie sprawcy szkody z dnia 20 marca 2014 roku, dokumentacja fotograficzna/

Powódka dokonała naprawy samochodu poszkodowanego, za którą wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 5 031,55 zł. Naprawę rozpoczęto 14 kwietnia 2014 roku i trwała 5 dni. W tym okresie poszkodowany korzystał z wynajętego od powódki pojazdu zastępczego marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany w dniu 23 kwietnia 2014 roku skierował do pozwanej oświadczenie o konieczności korzystania przez niego z samochodu zastępczego z uwagi na to, że nie dysponuje innym pojazdem, którym mógłby dojeżdżać do pracy i zaspokajać normalne potrzeby życiowe. Oświadczenie to znajduje się w aktach likwidacji szkody U/047782/2014. Poszkodowany w okresie najmu pojazdu zastępczego był pracownikiem (...) S.A. w Oddziale KWK (...). W dniach od 14 kwietnia do 24 kwietnia 2014 roku pracował za zmianie „A”. Miejsce pracy poszkodowanego znajduje się w innej dzielnicy miasta R., niż jego miejsce zamieszkania. Pojazd zastępczy został zwrócony w dniu 23 kwietnia 2014 roku. Powódka w dniu 24 kwietnia 2014 roku wystawiła za najem pojazdu fakturę VAT nr (...) na kwotę 738 złotych. Wskazana kwota stanowiła iloczyn 5 dni, w których poszkodowany korzystał z pojazdu oraz stawki za jedną dobę w wysokości 120 złotych oraz uwzględniła podatek VAT.

/okoliczność bezsporna, a nadto faktura VAT z 23 kwietnia 2014 roku nr (...) – k. 14, faktura VAT z 24 kwietnia 2014 roku nr (...) – k. 15, umowa najmu samochodu zastępczego z dnia 23 kwietnia 2014 roku – k. 16-17, oświadczenie z dnia 23 kwietnia 2014 roku – k. 22,23, zaświadczenie z dnia 13 maja 2014 roku – k. 24, dokumenty z akt likwidacji szkody U/047782/2014: kalkulacja naprawy z 26 marca 2014 roku, kosztorys, protokół zwrotu pojazdu/

W dniu 26 marca 2014 roku poszkodowany S. S. zawarł z powódką skuteczną umowę cesji roszczenia odszkodowawczego z tytułu szkody (...) przysługującego mu względem pozwanej.

/okoliczność bezsporna, a nadto umowa cesji z dnia 26 marca 2014 roku – k. 18/

W toku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego decyzją z dnia 10 kwietnia 2014 roku przyznano powódce odszkodowanie w wysokości 2134,82 złotych. Po przedstawieniu faktury VAT za naprawę samochodu, decyzją z dnia 19 maja 2014 roku ustalono wysokość dopłaty do należnego odszkodowania na kwotę 2896,73 zł. Tak więc wypłacone odszkodowanie ostatecznie wyniosło 5031,56 złotych, a więc pokryło w całości koszty naprawy wynikające z faktury VAT nr (...). Decyzją z dnia 30 kwietnia 2014 roku odmówiono powódce zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

/okoliczności bezsporne, a nadto decyzja z dnia 19 maja 2014 roku – k. 20, decyzja z dnia 30 kwietnia 2014 roku – k. 19/

Pismem z dnia 29 sierpnia 2014 roku pełnomocnik powódki skierował do pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 738 złotych, które powódka otrzymała w dniu 2 września 2014 roku. Pozwana pismem z dnia 22 września 2014 roku podtrzymała swoje stanowisko, wskazując, że wypłata odszkodowania jest niezasadna.

/pismo z dnia 29 sierpnia 2014 roku – akta likwidacji szkody U/047782/2014, pismo z dnia 22 września 2014 roku – k. 21/

Powyższy stan faktyczny został ustalony w znacznej części w oparciu o okoliczności bezsporne, natomiast w pozostałym zakresie Sąd oparł się na dowodach ze wskazanych wyżej dokumentów.

Sąd ocenił wskazane dowody jako wiarygodne. Także strony, zastępowane przez profesjonalnych pełnomocników, dowodów tych ostatecznie nie kwestionowały.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą odpowiedzialności pozwanej był przepis art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152), który stanowi, iż z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Z przepisu art. 822 § 1 k.c. wynika jednoznacznie, iż co do zasady zakład ubezpieczeń ponosi odpowiedzialność w takim samym zakresie jak sprawca szkody.

Zgodnie z treścią przepisu art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do naprawienia szkody ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikała. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między obecnym jego stanem majątkowym, a tym stanem, jaki zaistniałby, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (porównaj: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1957 roku, II CR 304/57, publ., uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 1963 roku, III PO 31/63, publ.).

Jak wynika z treści przepisu art. 361 § 2 k.c., naprawienie szkody ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego przez poszkodowanego uszczerbku. Oznacza to z kolei, iż odpowiedzialność zobowiązanego nie jest ograniczona tylko do bezpośrednich następstw działania sprawcy kolizji, ale musi mieścić się w granicach normalnego związku przyczynowego. Zgodnie z utrwaloną już linią orzecniczą, zwrot kosztów pojazdu zastępczego pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z poniesioną przez poszkodowanego szkodą. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia stanowi bowiem szkodę majątkową (wyrok SN z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/2003). Podkreśla się również, iż normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często

niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia, ale również zniszczenia.

Między stronami nie były sporne okoliczności zdarzenia z dnia 20 marca 2014 roku, ani podstawy odpowiedzialności pozwanej za skutki tego zdarzenia. Kwestią sporną pozostawało natomiast to, czy korzystanie przez poszkodowanego z samochodu zastępczego, a w konsekwencji poniesione w związku z tym wydatki miały charakter konieczny i celowy. Pozwana nie odniosła się ani do czasookresu trwania naprawy, która wynosiła 5 dni, wobec czego w takim okresie poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego, ani też stawki dobowej za najem pojazdu, która wynosiła 120 złotych.

Sąd uznał, iż powód zasadnie domagał się zwrotu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego za cały okres 5 dni, przy zastosowaniu stawki najmu uwzględnionej na wystawionej na tę okoliczność fakturze VAT. Nie zasługują na uwzględnienie argumenty pozwanej, iż korzystanie przez poszkodowanego z samochodu zastępczego było w realiach niniejszej sprawy nieuzasadnione. Trafnie pozwana wskazała, iż oceny zasadności korzystania z pojazdu zastępczego należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności. Biorąc więc pod uwagę te okoliczności nie ma wątpliwości, że korzystanie przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego, w sytuacji, gdy dojeżdża on do pracy jest w pełni uzasadnione. Zakład pracy poszkodowanego znajduje się w innej dzielnicy miasta R. niż miejsce jego zamieszkania. Pozwana w piśmie z dnia 22 września 2014 roku podnosiła, iż miejsca te oddalone są od siebie zaledwie o 1,5 km. Argument ten jest jednak nietrafny. Nie ma bowiem żadnego powodu, by poszkodowany musiał chodzić pieszo do pracy, bądź korzystać z komunikacji miejskiej, skoro zwykle dojeżdża do pracy samochodem. Powódka wykazała, że w dniach korzystania z pojazdu zastępczego, poszkodowany rzeczywiście wykonywał swoją pracę, co potwierdza zaświadczenie zakładu pracy poszkodowanego. Nie uszło uwadze Sądu, iż poszkodowany w okresie naprawy samochodu pracował na zmianę „A”, co oznacza, iż rozpoczynał pracę we wczesnych godzinach porannych.

Poszkodowany nie przedłużał okresu korzystania z takiego pojazdu, zwracając go niezwłocznie po dokonaniu naprawy jego uszkodzonego samochodu. Analiza rynku wynajmu pojazdów zastępczych prowadzi również do wniosku, iż zastosowana stawka dobowo nie jest zawyżona. Jak wynika z faktury Vat, powódka nie naliczyła żadnych dodatkowych kosztów związanych z udostępnieniem pojazdu zastępczego, co zmniejszyło całkowity koszt jego wynajmu.

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c. Decyzją z dnia 30 kwietnia 2014 roku pozwana odmówiła powódce wypłaty odszkodowania obejmującego zwrot kosztów pojazdu zastępczego. Wobec stanowczej odmowy pozwanej, roszczenie powódki wymagalne było od dnia następnego, a więc od dnia 1 maja 2014 roku. Niemniej jednak powódka domagała się w pozwie odsetek od dnia 9 maja 2014 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając je w całości na rzecz powódki od pozwanej, jako przegrywającej spór.

SSR Grzegorz Korfanty